

nemlig $\frac{2}{3}$, og han fik da denne Livrente, men derimod ikke Pension. Jeg skal derved gøre opmærksom paa, at der er en fast Terminologi, hvorefter man maa skjelne mellem Pension og Livrente. I videnskabelig Henseende kan man vistnok sige, at Pension er en Slags Livrente, men saavel i Lovgivningen som i daglig Tale gjøres der en bestemt Forskjel derimellem. Jeg skal saaledes nævne, hvorledes der med Hensyn til Enkers Forsørgelse maa skjelnes skarpt mellem den Livrente, som Enkens Mand efter Paalæg har kjøbt hende enten i Enkeskassen eller i Livrenteanstalten eller andetsteds, og den Pension i egentlig Forstand, som i Genhold til Pensionsloven tillægges hende til yderligere Forsørgelse. Hvis altsaa Embedsmanden, naar han gik af, kun fik den opsparede Livrente, men ikke egentlig Pension, siger jeg, at det Spørgsmaal vilde opstaae, om dette Forhold kunde forenes med Grundlovens § 17. Denne Indvending vilde dog kunne fjernes uden stor Vanskelighed, idet det ærede Medlem kunde modificere sit Forslag saaledes, at man vel kunde opspare Livrente, men kun til en vis Grad saaledes, at den kun kunde bevirke Udsættelse af Pensionen, men aldrig træde ganske istedetfor denne, thi da det maa erkjendes, at Størrelsen af Pensionen er ganske overladt til Pensionsloven, vil Grundlovens Bud være fyldestgjort, naar der kun bliver udbetalt vedkommende Embedsmand et Beløb, som hedder Pension og er Pension, ligegyldigt om det er betydeligt eller ubetydeligt. Naar denne Modification ffete, og der tillige gjordes Undtagelse med Hensyn til en enkelt Klasse af Embedsmænd, nemlig Dommerne, hvilke ifølge Grundlovens § 73 nødvendigvis skulle beholde det samme Beløb i Pension, som de have havt i Wage, naar de afflediges efter deres 65de Aar, troer jeg, at ialtsald Forholdet til Grundloven ikke kunde være Gjenstand for Tvivl. — Den anden Bemærkning, jeg vilde gøre, er tildeels allerede fremfat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen). Forslaget gaaer jo egentlig ud paa at nedsætte alle fremtidige Lønninger med 6 Procent, og det er ganske vist, at der, naar man seer paa Lønningslovene, er høie Lønninger, som godt kunde taale en saadan

Nedsættelse. Det maa imidlertid erindres, at de fleste Lønninger høre til de smaa, og jeg siger, at der, naar der for Alvor blev Tale om at foretage en saa betydelig og væsentlig gennemgaaende Nedsættelse af disse fremtidige Embedslønninger, vilde ogsaa fra Regjeringens Side opstaae en Fordring om Forhøielse af Lønningerne, hvilken Fordring man vilde have meget ondt ved at kunne afvise, men skulde der skee en Forhøielse af Lønningerne, er det indlysende, at den Besparelse, man fik paa den ene Conto, tabtes paa den anden. Jeg troer overhovedet, at de Lønninger, der hos os for Tiden tillægges og efter de foreliggende Forslag for Fremtiden agtes tillagte Embedsmændene, ikke gennemsnitsvits ere for store; efter den Kundskab, jeg har til Forholdene i andre Lande, troer jeg ogsaa, at man ved at anstille en Sammenligning maa komme til det Resultat, at man hos os ingenlunde lønner Embedsmændene bedre end andetsteds, men jeg troer tillige, at man ved en saadan Sammenligning vil komme til det Resultat, deels at man hos os har flere Embedsmænd, end man behøver, og deels at disse have mere fritid, end de behøve. At en særdeles betydelig Mængde Embedsmænd ved Siden af deres Embede driver andet Erhverv, er synes det mig, Noget, der peger i denne Retning, og det har derfor altid staaet som utvivlsomt for mig, at naar man vilde søge at opnaae Besparelser paa dette Omraade, maatte det skee, ikke ved nogen gennemgaaende eller væsentlig Nedsættelse af Lønningen — den Nedsættelse, der kunde skee, vilde vistnok være meget ringe — men ved at indskrænke Embedsmændenes Antal. Det undrer mig derfor, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds kun udtalte sig om, hvorledes man kunde opnaae Besparelser ved Nedsættelser i Gagesatserne og Pensionsatserne, men derimod ikke antydede som en tredje Mulighed, at man kunde indskrænke Embedsmændenes Antal. Jeg tvivler ikke om, at der er flere Omraader, haande i Administrationen, i Retspleien o. s. v., hvor dette kan og bør skee. Derimod har jeg med Hensyn til Pensionerne altid troet, at den Maade, hvorpaa man skulde søge at formindske den overvætted, tunge Byrde, som denne Conto